

סדר

תקון חצות

כמו שנהגו בקהל עדת ישראל 'שיפפשוה'ל' בויען וברוב ישיבות וקהלות 'אובערלאנד'
שמיסודים ע"פ מנהגי פרעשבורג שמיוסד ע"פ מנהגי פראג
שנתקנו ע"י הראשונים ובעלי תוספות באוסטריה בעהמען מעהרן אונגארן ואשכנז

סדר תקון חצות

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ,
שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרְף, לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ (וְאֲבוֹתֵינוּ) חַטָּאנוּ.
אֲשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבְרַנוּ דְּפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חֲמַסְנוּ,
טָפְלָנוּ שִׁקָּר. יַעֲצָנוּ רָע, בִּזְבָּנוּ, לָצָנוּ, מִרְדְּנוּ, נֶאֱצָנוּ, סָרְדְנוּ,
עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁיָנוּ עֶרְף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תָּעִינוּ,
תַּעֲתָעְנוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק
עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אִמֶּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ. הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ, לָכֵן
לֹא נוֹשַׁעְנוּ.

מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָל
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְצוֹן עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל
חַי. אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן, וּבוֹחוֹן כָּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין
נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּסְלַח
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ.

יושבים על הארץ כאבל ואומרים

תהלים קלז

עַל־נִהְרוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תִּלְיֵנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאִלּוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יְיָ שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ
לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת נֶכֶד: אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק־לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם־לֹא אֲזַכֵּר כִּי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם
עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: זָכֹר יְיָ לְבִנֵּי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד
הַיָּסוֹד בָּהּ: בֵּת־בָּבֶל הִשְׁדּוּדָהּ אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלִם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׁנִמְלֶתָ לָנוּ:
אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסֵּלַע:

תהלים עט

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתָךְ טָמְאוּ אֶת־הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ שָׁמוּ
אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעֵינִים: נָתַנוּ אֶת־נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחִית־וְאַרְץ: שָׁפְכוּ דָמָם כַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר:

סדר תקון חצות

היינו חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו: עד-מה יי תאנף לנצח
תבער כמו-אש קנאתך: שפך חמתך אל-הגוים אשר לא-ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי-אכל את-יעקב ואת-גוהו השמו:
אל-תזכר-לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי דלונו מאד: עזרנו
אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו למען
שמך: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת
דם-עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני
תמותה: והשב לשכנינו שבעותים אל-חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני:
ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

איכה ה

זכר יי מה-היה לנו הביטה וראה את-חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים: יתומים היינו ואין אב אמתינו כאלמנות: מימינו
בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: על צוארנו נרדפנו יגענו ולא הונח-לנו:
מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם
סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם: בנפשונו נביא לחמנו מפני חרב
המדבר: עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלת
בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון נשאו
ונערים בעין כשלו: זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: שבת משוש
לבנו נהפך לאכל מחלנו: נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו:
על-זה היתה דוה לבנו על-אלה חשכו עינינו: על הר-ציון ששמים שועלים
הלכו-בו: אתה יי לעולם תשב כסאך לדר ודור: למה לנצח תשפחנו
תעזבנו לארך ימים: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: כי
אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד:

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך. איה קנאתך וגבורתיך
המון מעיד ורחמיה אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתענו

סדר תקון חצות

יְיָ מְדַרְכֵּיךָ תִקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתְךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂבִיטִי נִחְלָתְךָ:
לְמַצָּעַר יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ: וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אֲתָה אֲנַחְנוּ
הַחֲמֹר וְאֲתָה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ בָּלָנוּ: אֵל תִּקְצֹף יְיָ עַד מָאֵד וְאֵל לָעַד
תִּזְכֹּר עוֹן הֵן הִבֵּט נָא עִמָּךְ בָּלָנוּ: עָרִי קִדְשֶׁךָ הָיוּ מִדְּבַר צִיּוֹן מִדְּבַר הַיְתָה
יְרוּשָׁלַיִם שְׂמֻמָּה: בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה
לְשִׁרְפֶת אֵשׁ וְכָל מַחֲמִדֵּינוּ הָיָה לְחִרְבָּה: הָעַל אֱלֹהִי תַתְּאֲפֵק יְיָ תַחֲשֶׁה
וְתַעֲנֵנוּ עַד מָאֵד: הֶמָּאס מָאסְתָּ אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גָּעַלְהָ נִפְשֶׁךָ מִדּוֹעַ
הַכִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קְוָה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלַעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה בְעַתָּה:
יִדְעֵנוּ יְיָ רַשְׁעֵנוּ עוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ: אֵל תִּנָּאץ לְמַעַן שְׁמֹךְ אֵל
תִּנְבֵּל כְּפֹא כְבוֹדְךָ זָכַר אֵל תִּפְרֹר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ: כֹּה אָמַר יְיָ קוֹל בְּרָמָה
נִשְׁמַע נָהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רָחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי
אֵינָנו: יְיָ מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמַּעַן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֵג יִשְׁאָג עַל גִּוְהוֹ: וַיִּקְרָא
אֲדָנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפָּד וּלְקִרְרָה וּלְחֹגֵר שָׁק: עַל
אֱלֹהִי אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינִי עֵינִי יִרְדָּה מַיִם כִּי רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נִפְשִׁי הָיוּ
בְּנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב: הֵן אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲבִי שָׁלוֹם מִר
יְבָכִיוֹן:

אחר כך אומרים חמש קינות

קינה א'. לר' משה אלשיך

הִקְבָּצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּלָכֶם.
קִרְעוּ לְבַבְכֶּם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם.
כִּי בִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַח אֶמְכֶּם.
וְתָנוּ כְּבוֹד לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים וְחָךְ אֲכָל יִטְעֵם לוֹ.
אוֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
וְהָאֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ לְשֹׁכֵן בְּאַהֲלוֹ מִבְּלִי לוֹ.
אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ וְלֹא גָדְלוֹ:

סדר תקון חצות

אָנה הַלֵּךְ דּוֹרֵךְ תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לְשָׁחֲקִים.
אֲנֹכִי חֲטָאתִי וְהוּא אָסוּר בְּזָקִים.
וְעַל זֹאת סִפְדּוּ וְהִלִּילוּ בָּאוּ וְלִינוּ בְּשָׁקִים.
בְּרַחוּבוֹת וּבְשָׁוְקִים:

שְׂכִינָה מָה אוֹמֶרֶת קִלְנִי מֵרָאשִׁי.
הִגְדָּלָה וְהִגְבוּרָה וְהִתְפָּאֶרֶת עָבְרוּ רָאשִׁי.
וְהִנְצַח וְהִהוּד אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי.
וְתִזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי:

עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה.
אֶסְלָדָה בְּחִילָה. קוֹלִי בַּחוּלָה.
מֵעִי מֵעִי אוֹחִילָה. לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּבָלָה.
וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה:

עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלָה וְחֲטָאתֵיכֶם.
הִגְלִיתִי אֶתְכֶם לִיִּסְרָה אֶתְכֶם.
וַיִּתְּעֶבֶר יְיָ בִּי לְמַעַנְכֶם.
וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם:

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שְׁעָרוֹרִיָּה.
אֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב שְׁלָמָה אֶהְיָה בְּעוֹמִיָּה.
בְּקִיר נָטוּי וּבְגִידֵי הַדְּחוּיָה.
הַמְדַּבֵּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מֵאֲפִלְיָה:

יִדְעֵנוּ יְיָ רְשָׁעֵנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
הִנְנוּ אֶתָּאֲנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ וְסַלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ.
תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכַּבֵּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ:
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם.

סדר תקון חצות

כָּל יִשְׁעֵי וְכָל חֶפְצֵי אֲשׁוּב לְרַחֲמֵכֶם.
שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם.
אֲנֹכִי אֲנֹכִי מִנְחָמָכֶם:

אָמְרוּ לְבַת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֲדוֹנֶיהָ.
תַּחַת הָיִיתִי עֲזוּבָה יִבְעָלוּךְ בְּנֶיהָ.
וּכְמִשׁוֹשׁ חָתָן עַל כָּלָה יִשְׁיֵשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ.
וְהָיִית עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד יְיָ וְצִנִּיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ:

קינה ב'. לר' חיים הכהן מארם צובה

אֵין נוֹטָה עוֹד אֶהְיֶה וּמְקִימִים יִרְעוּתִי.
כִּי דוֹדֵי מִנִּי נָסַע וְנִגְלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

מִמָּרוֹם הַשְּׁלֹכָתִי בָּרַב מְגֻנָּה.
שָׁלַח אִישׁ בְּעֲצָמוֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה.
וַיִּצְאָתִי בַגּוֹלָה בְּדָד כְּאֶלְמָנָה.
הִגְלָה יְהוּדָה הַגְּלַת שְׁלוֹמִים כָּלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

הָיִיתִי כְּכָלָה בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם.
וְעַנֵּן יוֹמָם עַל מְכוֹן הָרַ צִיּוֹן.
הַשְּׁלֹכָתִי לַחוּץ כְּעֹנִי וְאֶבְיוֹן.
בְּגָדֵי לָקַח צָר וְאֲנִי אֶמְלָלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

כִּהְנִי וְזָקְנִי טָבַחוּ אוֹיְבֵי.
מִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי יָרַע אוֹהֲבֵי.

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

חֲשַׁבְתִּי יָמִים הָיִיתִי גְבֻרָת.
בְּיַד יְיָ עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת.
וְעָתָה אֲנִי שְׁחִרְחֻרָת.
טָבַעְתִּי בַבּוֹר בִּיּוֹן מְצוּלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

יַחֲדָה רַעְיָה אֲזִי הָיִיתִי.
וּכְבוֹד עָלְיוֹן אֲנִי נִקְרָאתִי.
וְעָתָה לְתַחֲתִיּוֹת יִרְדֶּתִי.
וְדוֹדֵי וְרַעֵי לָרוֹם עָלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה.
קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

יַחַד יוֹדְעֵי בְּתוּלוֹתַי וִירְעוּתִי.
בָּכוּ עַמִּי כִּי רַבּוֹת אֲנַחּוֹתִי.

סדר תקון חצות

בְּנֵי הַיְקָרִים וּבַחֲוָרִי. הִלְכוּ בַשָּׁבִי וְעוֹלָלִי בְּגוֹלָה: קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה. קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְּהֻלָּלָה: נָא אֲב הָרַחֲמָן תֵּשׁוּב לְצִיּוֹן. עֵין בָּעֵין נִרְאָה בְּבִגְדֵי אֶפְרַיִם. וְהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה עָלְיוֹן. וְאִז גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְהֻלָּה: וְהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה עָלְיוֹן. וְאִז גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְהֻלָּה:	בְּנֵי הַיְקָרִים וּבַחֲוָרִי. הִלְכוּ בַשָּׁבִי וְעוֹלָלִי בְּגוֹלָה: קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה. קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְּהֻלָּלָה: הֵן כָּל אֱלֹהֵי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. אִמְלֵאָה הַחֲרָבָה וְאֵל עַמִּים אֲרִים רֹאשִׁי. וְאוֹיְבֵי אֱמֶר לֹא תִקְרָאֵי עוֹד אִישִׁי.
---	---

קינה ג'.

עַד מָתִי יִי בְיוֹם זֶה לְעִמְתָּךְ.
בְּמֶר תִּילֵל עֲדָתְךָ.
עַל בֵּית תַּפְלָתְךָ אֲשֶׁר שָׂרְפוּ צָרִיךְ וְהִרְגוּ בְנֵי בְרִיתְךָ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:
עַד מָתִי יִי תִשָּׁבַח שְׁאוֹן קָמִיד.
וְשׁוֹמְמוֹת הִיכָלְךָ וּנְפוּצוֹת לְאֻמָּךְ.
הִלְחוּצִים עָלֶיךָ.
הַהֲרוּגִים עַל שְׁמֶךָ:
עַד מָתִי עֲשֵׁנָת בַּתְּפִלַּת עַמְּךָ.
אֲשֶׁר יִהְיֶה לְפָנֶיךָ.
עַל חֲרָבֶן בֵּיתְךָ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:
עַד מָתִי יִי אֲשַׁכְּבָה בֵּין שְׁפָתַיִם.
וּבֵין תַּנּוּר וּכִירִים.
יִכְהוּ לִי עֵינָיִם.
לוֹהֲטִים לִי יִשְׁאַפוּ עָרֵב וּבִקָּר וְצִהָרִים:
עַד מָתִי אֲשַׁתּוּמָם עַל חֲרָבֶן פְּעַמִּים.
עַד מָתִי לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַּיִם:

סדר תקון חצות

עד מתי יִהְיוּ בְּצַר שְׁאֲרִית צֶאֱן מִרְעִיתָךְ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גּוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:

עד מתי יִי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים יַעֲלֹזוּ.
אֲשֶׁר אָכַל אֶת יַעֲקֹב וּבָכַל עֵת יְבוּזוֹ.
אֲנִי אֲדַרֵּשׁ אֶת שְׁלוֹמָם וְהֵם יִמְרְטוּ וַיִּגְזֹזוּ.
בְּחֶרֶפָה הִכּוּ לְחַיֵּי וּבְשִׁפְתֵי שׂוֹא נָלוּזוּ.

עד מתי יִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ.
עד אֵן יִצְעַק בְּשִׁבִּי (פכ"פ) אֲמַתְךָ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גּוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:

קינה ד'.

בְּהִיכָלְךָ שָׁמִיר וְשִׁית.

הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שָׁמִיר וְשִׁית.

הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

נָחֲשָׁכוּ כָּל מְאוּרִיָּה.

סָגְרוּ כָּל שַׁעְרֵיהָ.

עַד כִּי אָמְרוּ כָּל רוֹאֵיהָ.

כְּנָנַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שָׁמִיר וְשִׁית.

הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

יִי שׁוֹב מִחֶרֶן אֲפָךְ וּחֲמַתְךָ.

וְזָכַר דְּבַר נְבוֹאָתְךָ.

לְבִשָׁר נָא לַעֲדָתְךָ.

גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת:

לְבִשָׁר נָא לַעֲדָתְךָ.

גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת:

אֵיכָה נִחְרַב הָאוֹלָם.

וְנִהְרַם יְסוֹד הָעוֹלָם.

וַחֲלוּ כּוֹכָבִים וְהָלָם.

וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שָׁמִיר וְשִׁית.

הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

דִּירַת קֹדֶשׁ אֲשֶׁר בָּנִיתָ.

לְהִנָּחִיל לָעַם זֶה קָנִיתָ.

אֹי כִי הָאוֹיְבִים צִוִּיתָ.

יָבֹאוּ וּפָנּוּ אֶת הַבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שָׁמִיר וְשִׁית.

הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

סדר תקון חצות

קינה ה'.

על היכלי אבכה יומם ולילה.
ולתפארת ציון עיר המהללה:

ספדי תורה כי חללה תפארתך.
נפלה נזרך מיום שחרב ביתך.
על זאת אשא קינה על אהליבה ואהלך:
ולתפארת ציון עיר המהללה:
חזקי עמי מהר אבנה דבירכם.
נקם אלביש ואשיב את שבותכם.
תוך היכלי אשבךן כבתחלה.
כי מציון תצא תורה ותהללה.

בכי תמיד על החרבן פעמים.
ארץ צבי וירושלים.
ועל עמה אשר הלכו בגולה:
ולתפארת ציון עיר המהללה:
בית תפארת שם אויב לשמה.
הושבני בידי נביות ושמה.
על זאת אבכה תמיד בקול יללה:
ולתפארת ציון עיר המהללה:

בדכתיב: כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים:

בנגון יאלי ציון

עורה נא ימינך האל.
ופדה ברחמיך ישראל.
ויאמר לעם דל השואל.
ובא לציון גואל:

עורה נא ימינך רמה.
ולועומה קרא נחמה.
ויאמר לעם דלה ועגומה.
עניה סערה רחמה:

עורה נא ימינך עליון.
ובנה ברחמיך את ציון.
ויאמר לעם דל ואביון.
כי נחם יי ציון.

עורה נא השוף זרועך.
ויגלה קץ ישעך.
ויאמר לשה נאלמה.
עניה סערה רחמה:

בדכתיב: כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיך
וישם מדרגה כעדן וערביתה כגן יהוה
ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

אחר כך מתעוררים לקום ואומרים

התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שביתת בת
ציון: על חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם: ואל תתנו דמי

סדר תקון חצות

לו עד יבונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו
ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר
תירושך אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו
ישתהו בחצרות קדשי:

הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא
שמו עליה כי לא על צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי
על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי כי שמוך נקרא על עירך ועל עמך: אתה תקום תרחם
ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה
יחוננו: בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יבנם:

יו"ל ע"י מכון מסורת אויבערלאנד

להערות והארות:

MachonMAH@gmail.com 917.776.7386